

num cultum non pertinere ius ecclesiasticum; cultum Dei externum humani esse arbitrii; regimen ecclesiae partem esse ciuilibus imperii; illius imperii nullas iure diuino positio definitas esse partes; iure Pontificio nos vti, etiam quod ad capita nonnulla liquido a nobis repudiata, et quae sunt reliqua. Ipse KIPPINGIUS retulit ecclesiae rationes non tam ad huius seculi commoda, quam ad aeternam salutem. Mentem suam pluribus aperuit verbis in praefatione adiecta *Prolusionibus Iuris ecclesiastici recte constituendi*, dignissimis, quae legantur, ad quam praefationem BENEVOLVM LECTOREM remitto. Quae vero, qualis quantaque in KIPPINGIO nostro fuerit Iuris ecclesiastici peritia liquido euincit hoc multa cum diligentia elaboratum, limatum et omnibus numeris absolutum *syntagma*, in quo vis ingenii sui supereminet, et ita sentiunt, qui mecum doctrinae gustum et sensum habent, et qui talia pretiis suis possunt arbitrari. Ipse vero b. Auctor edendo huic operi immortuus est. Vir plur. reuer. CHRYSANDER ideo ea, quae KIPPINGIUS manu sua scripta reliquerat, typis commisit. Et alia nonnulla publici iuris fecit scripta b. auctor, quorum in Programme funebri, nomine Academiae Helmstadiensis scripto, fit mentio. Mors KIPPINGIUM oppressit a. d. 2. Februar. MDCCXLVII. si aetatem spectes, nec matura satis; si vero utilitatem, quam et communis academiae et orbis litterati ratio exigeret, praecox et festinata. Vxorem duxerat CHRISTIANAM CAROLINAM, celeberr. ALBERTI IVNGII Serenissimo Marchioni Brandenburg-Anspacensi olim a Consiliis camerae et prouinciae, filiam. Quae omnibus sexus sui ornamentis decorata, forma quoque et corporis venustate commendatissima, numerosa prole eum fecit parentem, et ex qua vidit filium, nempe IO. GEORGIUM ALBERTUM, nunc Medicinae Doctorem celeberrim-